

Missatge del Papa per a la 56 Jornada Mundial de la Pau

El dia 1 de gener se celebra la Jornada Mundial de la Pau. Amb aquest motiu el Sant Pare cada any envia un missatge. El tema del missatge d'enguany: “Ningú no es pot salvar sol. Recomençar des de la covid-19 per traçar junts camins de pau”.

27/12/2022

MISSATGE DEL SANT PARE
FRANCESC

PER A LA CELEBRACIÓ DE LA

56 JORNADA MUNDIAL DE LA PAU

1 DE GENER DE 2023

Ningú no es pot salvar sol.

Recomençar des de la covid-19 per traçar junts camins de pau

«Germans, no cal que us escriguem sobre el moment exacte de la vinguda del Senyor: vosaltres mateixos sabeu prou bé que el dia del Senyor arribarà com un lladre en plena nit» (Primera carta de sant Pau als tessalonicencs 5,1-2).

1. Amb aquestes paraules, l'apòstol Pau convidava la comunitat de Tessalònica, que esperava la trobada amb el Senyor, a mantenir-se ferma, amb els peus i el cor ben plantats a terra, capaç d'una mirada atenta a la realitat i a les vicissituds de la història. Per això, tot i que els

esdeveniments de la nostra existència semblin tan tràgics i ens sentim empesos al túnel fosc i difícil de la injustícia i el sofriment, som cridats a mantenir el cor obert a l'esperança, confiant en Déu que es fa present, ens acompanya amb tendresa, ens sosté en la fatiga i, sobretot, guia el nostre camí. Amb aquest ànim sant Pau exhorta constantment la comunitat a ser vigilant i buscar el bé, la justícia i la veritat: «Per això, no hem de dormir, com fan els altres, sinó vetllar i viure sòbriament» (5, 6). És una invitació a mantenir-se alerta; a no tancar-nos en la por, el dolor o la resignació; a no cedir a la distracció; a no desanimar-nos; sinó a ser com sentinelles capaços de vetllar i distingir les primeres albors, especialment en les hores més fosques.

2. La covid-19 ens va sumir enmig de la nit, va desestabilitzar la nostra

vida ordinària, va trastornar els nostres plans i costums, va pertorbar la tranquil·litat aparent fins i tot de les societats més privilegiades, va generar desorientació i sofriment i va causar la mort de tants germans i germanes nostres.

Empès dins d'una voràgine de reptes inesperats i en una situació que no estava del tot clara ni tan sols des del punt de vista científic, el món sanitari es va mobilitzar per alleujar el dolor de tanta gent i intentar-hi posar remei; de la mateixa manera, les autoritats polítiques van haver de prendre mesures dràstiques en matèria d'organització i gestió de l'emergència.

Juntament amb les manifestacions físiques, la covid-19 va provocar —també amb efectes a llarg termini— un malestar generalitzat que va calar als cors de moltes persones i famílies, amb seqüeles que cal tenir en

compte, alimentades per llargs períodes d'aïllament i diverses restriccions de la llibertat.

A més, no podem oblidar com la pandèmia va tocar la fibra sensible del teixit social i econòmic, la qual cosa va portar a col·lació contradiccions i desigualtats. Va amenaçar la seguretat laboral de molta gent i va agreujar la solitud cada vegada més estesa a les nostres societats, sobretot la dels més febles i la dels pobres. Pensem, per exemple, en els milions de treballadors informals de moltes parts del món, als quals es va deixar sense feina i sense cap suport durant tot el confinament.

Rares vegades els individus i la societat avancen en situacions que generen un sentiment de derrota i amargor semblant; ja que això debilita els esforços dedicats a la pau i provoca conflictes socials, frustració

i violència de tota mena. En aquest sentit, la pandèmia sembla que ha sacsejat fins i tot les zones més pacífiques del nostre món i ha fet aflorar innombrables carències.

3. Després de tres anys, ha arribat el moment de tenir temps per qüestionar-nos, aprendre, créixer i deixar-nos transformar —de manera personal i comunitària—; un temps privilegiat per preparar-nos al “dia del Senyor”. Ja he dit diverses vegades que dels moments de crisi no se’n surt mai igual: en sortim millors o pitjors. Avui estem cridats a preguntar-nos: què hem après d’aquesta situació pandèmica? Quins nous camins hem de seguir per alliberar-nos de les cadenes dels nostres vells hàbits, per estar més ben preparats, per atrevir-nos a coses noves? Quins senyals de vida i esperança podem aprofitar per continuar endavant i intentar fer del nostre món un lloc millor?

Segurament, després d'haver palpat la fragilitat que caracteritza la realitat humana i la nostra existència personal, podem dir que la lliçó més gran que ens deixa en herència la covid-19 és la consciència que tots ens necessitem; que el nostre tresor més gran, tot i que també és el més fràgil, és la fraternitat humana, fundada en la nostra filiació divina comuna, i de la qual ningú no es pot salvar sol. Per tant, és urgent que busquem i promoguem junts els valors universals que tracen el camí d'aquesta fraternitat humana. També hem après que la fe dipositada en el progrés, la tecnologia i els efectes de la globalització no només ha estat excessiva, sinó que s'ha convertit en una intoxicació individualista i idolàtrica, que ha compromès la desitjada garantia de justícia, harmonia i pau. En el nostre món accelerat, molt sovint els problemes generalitzats de desequilibri, injustícia, pobresa i marginació

alimenten el malestar i els conflictes, i generen violència i, fins i tot, guerres.

Si, d'una banda, la pandèmia va portar a col·lació tot això, d'altra banda, hem aconseguit fer descobriments positius: un retorn beneficiós a la humilitat; una reducció de certes pretensions consumistes; un sentit de la solidaritat renovat que ens anima a sortir del nostre egoisme per obrir-nos al sofriment dels altres i a les seves necessitats; així com un compromís, en alguns casos veritablement heroic, de tantes persones que no van escatimar esforços perquè tothom pogués superar millor el drama de l'emergència.

D'aquesta experiència ha sorgit una consciència més forta que convida tothom, pobles i nacions, a tornar a posar la paraula “junts” al centre. En

efecte, és junts, en la fraternitat i la solidaritat, que podem construir la pau, garantir la justícia i superar els esdeveniments més dolorosos. De fet, les respostes més eficaces a la pandèmia han estat aquelles en què grups socials, institucions públiques i privades i organitzacions internacionals es van unir per fer front al repte, i van deixar de banda interessos particulars. Només la pau que neix de l'amor fratern i desinteressat ens pot ajudar a superar les crisis personals, socials i mundials.

4. Alhora, en el moment en què ens vam atrevir a esperar que el pitjor de la nit de la pandèmia de la covid-19 havia passat, un nou i terrible desastre es va abatre sobre la humanitat. Vam ser testimonis de l'inici d'un altre flagell: una nova guerra, en part comparable a la de la covid-19, però impulsada per decisions humanes reprovables. La

guerra a Ucraïna causa víctimes innocents i propaga la inseguretat, no només entre els afectats directament, sinó de manera generalitzada i indiscriminada a tot el món; també afecta els qui, fins i tot a milers de quilòmetres de distància, en pateixen els efectes col·laterals — n'hi ha prou amb pensar en l'escassetat de blat i els preus del combustible.

Certament, aquesta no és l'era postcovid que esperàvem o prevèiem. De fet, aquesta guerra, juntament amb els altres conflictes a tot el planeta, representa una derrota per a la humanitat en el seu conjunt, i no només per a les parts directament implicades. Malgrat que s'ha trobat una vacuna contra la covid-19, encara no s'han trobat solucions eficaces per posar fi a la guerra. En efecte, el virus de la guerra és més difícil de vèncer que els que afecten l'organisme, perquè

no procedeix de l'exterior, sinó de l'interior del cor humà, corromput pel pecat (cf. Evangeli segons sant Marc 7, 17-23).

5. Llavors, què se'ns demana que fem? En primer lloc, que ens deixem canviar el cor per l'emergència que hem viscut, és a dir, permetre que Déu transformi els nostres criteris habituals d'interpretació del món i de la realitat a través d'aquest moment històric. Ja no podem pensar només a preservar l'espai dels nostres interessos personals o nacionals, sinó que ens hem de concebre en vista del bé comú, amb un sentit comunitari, és a dir, com un “nosaltres” obert a la fraternitat universal. No podem buscar només protegir-nos a nosaltres mateixos; és hora que tots ens comprometem amb la curació de la nostra societat i el nostre planeta, que creem les bases per a un món més just i pacífic, que s'involucri amb serietat en la cerca

d'un bé que sigui veritablement comú.

Per aconseguir això i viure millor després de l'emergència de la covid-19, no podem ignorar un fet fonamental: les diverses crisis morals, socials, polítiques i econòmiques que patim estan totes interconnectades, i el que considerem com a problemes autònoms en realitat un és la causa o la conseqüència dels altres. Així doncs, estem cridats a afrontar els reptes del nostre món amb responsabilitat i compassió. Hem de reprendre la qüestió de garantir la sanitat pública per a tothom; promoure accions de pau per posar fi als conflictes i les guerres que continuen generant víctimes i pobresa; tenir cura de manera conjunta de la nostra casa comuna i aplicar mesures clares i eficaces per fer front al canvi climàtic; lluitar contra el virus de la desigualtat i

garantir l'alimentació i una feina digne per a tothom, donar suport als qui ni tan sols tenen un salari mínim i travessen grans dificultats.

L'escàndol dels pobles famolencs ens dol. Hem de desenvolupar, amb polítiques adequades, l'acollida i la integració, especialment dels migrants i de les persones que viuen com a descartades a les nostres societats. Només invertint en aquestes situacions, amb un desig altruista inspirat per l'amor infinit i misericordiós de Déu, podrem construir un món nou i ajudar a edificar el Regne de Déu, que és un Regne d'amor, de justícia i de pau.

En compartir aquestes reflexions, espero que amb el nou any puguem caminar junts i aprofitar el que la història ens pot ensenyar. Expresso els meus millors vots als caps d'Estat i de govern, als directors de les organitzacions internacionals i als líders de les diferents religions. A tots

els homes i dones de bona voluntat,
els desitjo un bon any, en el qual
puguin construir, dia a dia, com a
artesans, la pau. Que Maria
Immaculada, Mare de Jesús i Reina
de la Pau, intercedeixi per nosaltres i
pel món sencer.

Vaticà, 8 de desembre de 2022

Francesc

Foto de Tyler Nix en Unsplash

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca/article/missatge-del-
papa-per-a-la-56-jornada-mundial-de-la-
pau/](https://dev.opusdei.org/ca/article/missatge-del-papa-per-a-la-56-jornada-mundial-de-la-pau/) (08/08/2025)